

REPORTER

USEM

nr. 4 (28),
decembrie, 2016

Mesajul de sărbători al Rectorului USEM

Sărbătorile de iarnă – Crăciunul și Anul Nou – reprezintă un prilej de bucurie și întâlnire cu cei dragi, dar și o ocazie de a redescoperi liniștea și pacea interioară, care ne lipsesc adesea în tumultul vieții cotidiene.

Sfârșitul anului este un moment de reflecție și bilanț, în care realizările anului ce tocmai se încheie ne fac să privim cu optimism și încredere spre un nou an, în care ne propunem, bineînțeles, să fim mai buni.

În numele comunității academice a Universității de Studii Europene din Moldova, mulțumesc tuturor colaboratorilor și partenerilor noștri, fără de care rezultatele obținute de noi anul acesta nu ar fi fost la fel de strălucite!

De asemenea, transmit sincere mulțumiri și felicitări pentru efortul depus peste an cadrelor didactice, studenților și personalului administrativ și auxiliar, alături de urarea ca sărbătoarea Crăciunului și Anul Nou să vă găsească sănătoși și fericiți!

Sărbători fericite și La mulți ani!

Rector,
Iurie SEDLEȚCHI,
dr. în drept, profesor universitar

Studenții FJȘC în vacanța de iarnă

Frumoasele sărbători de Iarnă au sosit deja, iar pentru studenți distracția este cuvântul cheie în sezonul vacanței, mai ales că au susținut cu brio examenele. Să vedem împreună cum își vor petrece vacanța de Iarnă viitorii jurnaliști și comunicatori de la USEM.

Cristina Anghel: „În fiecare an aștept cu ardoare și entuziasm sărbătorile de Iarnă. Ele mă transpun în lumea farmecului, a magiei și minunilor. În vacanța de Iarnă, mult așteptată, devin un copil fericit, măninc multe dulciuri și aștept daruri de la Moș Crăciun. Crăciunul, prefer să-l sărbătoresc în sînul familiei și alături de persoana iubită. Anul Nou rămîne a fi pentru mine un prilej de a face o analiză retrospectivă și de a mai visa la un an nou mai bun”.

Irina Văcărița: „În această vacanță vreau să mă odihnesc, să prind la puteri pentru un nou început. Anul nou o să-l întâlnesc cu prietenii și o să sărbătorim 3 zile și 3 nopți!”

Ana-Maria Țurcan: „Revelionul îl voi întâlni tradițional: pînă la 00:00 cu familia, și după, cu prietenii. Împreună vom sărbători sosirea noului an cu bună dispoziție, vom lăsa toate lucrurile neplăcute în anul care a trecut și cu cele mai

frumoase și pozitive gînduri îl vom întâlni pe acesta care vine. În vacanță, pentru că toți vor să mă odihnesc, o să mă încarc doar cu emoții plăcute, pozitive și o să devin mai bună în noul an”.

Maria Picireanu: „Plănuiesc să sărbătoresc Anul Nou alături de prietenii mei, vrem să întâlnim acest an mai deosebit. După care urmează o călătorie la munte, la fel cu prietenii, pe care o aștept cu nerăbdare”.

Liuba Țiganciu: „În acest an nu voi avea vacanță, deoarece lucrez și lucrul îmi fură tot timpul liber. Ce ține de Revelion, îl voi sărbători cu cîțiva dintre prietenii mei și mor de nerăbdare să vină data de 31 decembrie, deoarece ador trecerea la un an nou mai bun și mai prosper. Crăciunul, pentru mine și familia mea, este o sărbătoare foarte importantă, de aceea îl sărbătoresc în fiecare an alături de cei dragi, alături de cine mă pot simți împlinită și fericită”.

Loredana Ignatiuc: „În vacanța de Iarnă, vreau să plec la munte, deoarece ador să schiez, nu sunt persoana care are obiceiul să piardă timpul stînd în casă, privind filme. Anul Nou îl voi întâlni într-un restaurant alături de prietenii apropiați, iar

Crăciunul desigur îl voi sărbători alături de familie”.

Vlad Grigoraș: „Vacanța vreau să o petrec în compania prietenilor, deoarece alături de ei mă simt cel mai bine. Sărbătorile le voi petrece în sînul familiei și poate cu cîțiva prieteni mai apropiați. Eu cred că acesta este farmecul sărbătorilor de Iarnă, să fim alături de cei dragi”.

Mihaela TALAMBUȚA,
studentă, anul 2, FJȘC

Moș Crăciun ești TU

E casa noastră-mpodobită
Tradiții încă din străbuni,
O iarnă atîta de frumoasă
Noi am putea să fim mai buni.

Privește, strălucește cerul
Împodobit cu mii de stele,
Ele sunt atît de multe
La fel ca gîndurile mele.

Am putea să fim mai buni
Nu e greu să faci un bine,
Chiar acum de sărbători
Celor ce-s mai triști ca tine.

Toți îl așteptăm pe Moșul
O să vină, cum să nu,
Fiindcă Moș Crăciun există
Fiindcă Moș Crăciun ești TU.

Mariana PĂDURARU,
studentă, anul 2, FJȘC

În intampinarea Crăciunului

Săracă și tristă mi-i viața
Și viscolul plînge pe dig,
Nu-i nici o speranță în lume
Și-n case e foame și frig.
Și totuși vom ține Crăciunul
De-ar fi să-l plătim cu dobînzi,
Și tot o să-ntindem o masă
Copiilor noștri flămînzi.

Fie timpul rău sau bun,
Va veni și la noi Moș Crăciun
Fie timpul rău sau bun,
Va veni și la noi Mos Craciun.

Măcar să lăsăm o nădejde
Sărmanilor noștrii copii,
Cînd Mîntuitorul se naște
Ne naștem noi orice-ar fi.
De-ar fi sa plătim și în rate
Venirea Lui printre noi,

De-am vinde și ultima piine
Și tot nu l-am da înapoi.
Fie timpul rău sau bun,
Va veni și la noi Moș Crăciun
Fie timpul rău sau bun,
Va veni și la noi Moș Crăciun

Sălbatici și fără iubire
Ne-am stinge în timpul nebun,
Așa ca în vremuri păgîne
Rămîne cu noi Moș Crăciun.
E vremea iertării și păcii
Se naște un prunc neînfrint,
Și-o scară de lacrimi se-ntinde
Acum între cer și pămînt.
Fie timpul rău sau bun,
Va veni și la noi Moș Crăciun
Fie timpul rău sau bun,
Va veni și la noi Mos Craciun.
Adrian PAUNESCU

Sărbătoarea Nașterii Domnului

Nașterea lui Iisus Hristos sau Crăciunul este o sărbătoare creștină celebrată în țara noastră în fiecare an de două ori: la 25 decembrie, după calendarul gregorian, și la 7 ianuarie, după calendarul iulian. Crăciunul face parte din cele 12 sărbători domnești ale Bisericii Ortodoxe și este a doua mare sărbătoare după cea de Paști.

Nașterea lui Hristos

Acest eveniment a avut loc în urmă cu 2016 ani într-o peșteră din Betleemul Iudeii. Atunci, împărat al Imperiului Roman era Octavian Augustus (27 î.Hr. – 14 d.Hr.), iar rege în Iudeea era Irod Idumeul (37 î.H. – 4 d.Hr.). Evenimentul nașterii Mântuitorului s-a întâmplat către sfârșitul domniei lui Irod, fiind fixat de către Sfântul Dionisie Exiguul în anul 753 de la întemeierea Romei, de când se numără anii erei creștine. Sfânta Fecioară Maria locuia în micul orașel Nazaret. Bătrînul Iosif, logodnicul Fecioarei Maria,

era un bărbat „drept”, după cuvintele Evanghelistului Matei, din neamul lui David.

Afît Iosif, logodnicul, cît și Sfînta Fecioară trebuiau să se înscriseră în orașul strămoșului David, adică în Betleem. La ieșirea din Betleem, dincolo de poartă din spre miază-zi s-au oprit. Au găsit o peșteră care sluja drept stațiu pentru vite. S-au adăpostit în acest loc, unde Sfînta Fecioară Maria a adus pe lume pe Mîntuitorul nostru Iisus Hristos.

Nașterea lui Hristos este un eveniment istoric, pentru că se petrece într-o anumită epocă, pe vremea cînd în Imperiul Roman domnea Cezarul Augustus, iar în Iudeea guvernava Irod. De Crăciun, sărbătorim Nașterea lui Hristos, dar, în același timp, trăim fapte legate de Naștere și în chip tainic, în inima noastră, pentru că atunci cînd viețuim în Biserică trăim și suntem părtași la toate stadiile sfînteie intrupări a Domnului și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos. Primele documente despre

sărbătoarea Nașterii Domnului le găsim din secolul al III-lea, în Istoria bisericească a lui Nichifor Calist, care a consensnat o tradiție, potrivit căreia numeroși creștini au ars de vii într-o biserică din Nicomidia, în care se adunaseră pentru a cinste Nașterea Domnului. Acest eveniment a avut loc în perioada persecuțiilor împotriva creștinilor, inițiate de împărații Dioclețian și Maximian.

În țara noastră tradițiile de Crăciun sunt respectate cu sfințenie. Moldovenii pregătesc pentru masa de sărbătoare cele mai gustoase bucate, iar gospodinele, pe lângă pîine și colaci, coc și Crăciunei. Mersul cu icoana, dar și ținerea postului fac parte din tradițiile de Crăciun respectate în Republica Moldova.

Colindatul

Unul din obiceiurile principale ale Crăciunului este colindatul. În mod tradițional, la colindat merg doar bărbații și fătăci. Cu timpul, însă, în celele de colindători s-au strecurat și fete, iar astăzi practic la colindat merg doar copiii. Prin obiceiul micuților de a merge cu colindul și cu Steaua, se vestește Nașterea Mîntuitorului. Colindele de iarnă sunt texte rituale cu conținut religios închinat Crăciunului și Anului Nou. Majoritatea colindelor încep cu formula „Steaua sus răsare”, evocînd astfel momentul cînd, la nașterea lui Iisus, s-a ivit pe cer steaua care i-a călăuzit pe cei trei regi magi la locul nașterii. Colindătorii primesc de la gazde diverse daruri, ceea ce se presupune că aduce noroc și belșug în casa gospodarului. De obicei, colindătorii primesc colaci, dulciuri, nuci, fructe, dar și bani.

Mersul cu icoana

O tradiție veche, dar respectată cu sfințenie la sat, este „mersul cu icoana”, care simbolizează un fel de colind al preoților care intră cu icoana Nașterii Domnului în toate casele din localitate, binecuvîntînd astfel gospodăriile și creștinii. Umblatul cu icoana este vestirea unei mari bucurii, fie a Nașterii Domnului, fie a Botuzului Mîntuitorului, cînd apele se sfințesc și întreaga natură se innoiește. Preoții spun că tradiția umblatului cu icoana reprezintă un fel de slujbă în afara zidurilor bisericii. Este o slujbă săvîrșită pe ulițe și pe străduțe.

Tăierea porcului

În mod tradițional, gospodarii de la sate taie porcul în Ajunul Crăciunului. În ziua aleasă, dis-de-dimineață, bărbații casei prind porcul, îl culcă pe o parte, iar cel care-i mai priceput îi înfinge cuțitul în gît. Ritualul sacrificării porcului în preajma sărbătorilor Crăciunului, amintește de jertfele de animale practice de popoarele vechi (egipteni, greci, romani) în perioadele de trecere de la un an sau de la anotimp la altul. Într-un moment, cum este cel de la cum-

pană dintre anul vechi și anul nou, tradiția se bazează pe funcția regeneratoare a sacrificiului.

Prin acest sacrificiu, echivalent semantic al anului ce moare, o nouă viață se înfrîpă, aceea a noului an. Și aceasta, pentru că sacrificiul, ca moarte violentă, lasă liber energiile vitale neconsumate. Din aceste energii neconsumate, cel sacrificat putea reveni la viață, putea renaște.

Bucate de Crăciun. Majoritatea bucatelor de pe masa de Crăciun sunt preparate din carne de porc, ceea ce simbolizează dorința de a avea un trai îmbelșugat. Tradițional, de Crăciun se servesc friptură și cîrnați de porc, sarmale, răcitură, bătute, dar și fructe, dulciuri și băuturi.

Coacerea Crăciunelor

Femeile coc colaci, pîine și Crăciunei, un fel de colaci în formă de cifră opt neîncheiată. Aceștia sunt oferiți colindătorilor și puși la icoană. În unele regiuni, Crăciunei sunt ținute la icoană pînă la Bobotează, iar în altele, aceștia sunt împărțiți vitelor.

Livia LUPAȘCU

Crăciunul înseamnă mai mult „a dăru”, decît „a primi”

Crăciunul este una dintre cele mai frumoase sărbători care există în familia mea. Tihna este cuvântul perfect care transmite tot ceea ce semnifică sărbătoarea asta minunată, este cuvântul care definește perfect starea pe care oamenii o trăiesc în această perioadă. Pentru noi, pentru cei dragi, pentru prieteni și pentru cei apropiați. Crăciunul este o magie, care toți o așteaptă cu nerăbdare. Asta pentru că, de obicei, de Crăciun se fac fapte bune și cadouri. Bucuria cadourilor de la ființele dragi și momentele în care toți sint extrem de curioși să vadă ce se află în cutia de cadou sunt cele mai așteptate.

Crăciunul este pentru a dăru din toată inima fără să te gîndești că trebuie să primești ceva în schimb. Crăciunul este pentru momentul acela unic petrecut alături de omul pentru care darul cel mai de preț este chiar TU.

Crăciunul înseamnă zîmbete, bucurie, armonie. Crăciunul este momentul în care îți faci mai mult timp pentru cei dragi. Crăciunul este perioada în care te concentrezi mai mult pe lucrurile care chiar contează cu adevărat. Crăciunul este sărbătoarea care reunește toată familia în jurul bradului. Crăciunul înseamnă amintiri frumoase. Pentru că de Crăciun avem mai mult timp liber, ne bucurăm că putem să ne odihnim, să schimbăm o vorbă cu cei dragi, să facem ceea ce vrem și tot ceea ce în timpul anului nu reușim să facem pentru că nu avem timp. Crăciunul înseamnă Dragoste, Liniste și Pace.

Mariana PĂDURARU, studentă, anul 2, FJȘC

Victoria BOȘCA, o moldoveancă la cea mai prestigioasă școală de modă din Italia

Cu siguranță, mulți dintre noi, în copilărie, am avut pasiunea pentru o profesie. Unii au visat să devină actori sau dansatori, alții, medici, însă Victoria Boșca din orașul Singera și-a dorit foarte mult să fie designer vestimentar. Astăzi visul ei devine realitate. Tinăra moldoveancă își face studiile la o prestigioasă instituție din Italia - Fine Art Academy di Como, la facultatea de Design Vestimentar. Prin ambiție și perseverență, Victoria Boșca a avut marea șansă să ajungă să învețe la una din cele mai vestite școli europene de modă, unde contractele pentru studii ajung la zeci de mii de euro. Din aceste considerente, am luat legătura cu ea pentru a afla mai multe despre ascensiunea ei.

ge la studii în Italia. Tinăra spune cum a ajuns la această performanță. „Împlică foarte mult studiu, restringerea timpului liber și multe sacrificii”. La selectarea ei s-au luat în calcul succesele în domeniu: piesele de vestimentație și nivelul înalt al cunoașterii limbii engleze. Universitatea “Fine arts academy Aldo Galli” se află în orașul Como.

Victoria: ”M-am îndrăgostit de acest oraș, e ca o poveste. Cînd merg pe străzi, îi simt istoria milenară. Aici totul s-a păstrat intact, în special, arhitectura clădirilor. Cînd deschid geamul din camera mea de cămin am o priveliște extraordinară a munților”.

Cor: Ești mulțumită de această oportunitate?

Victoria: ”Desigur, visul meu s-a realizat parțial. Sint fericită că am ocazia să stu-

diez designul vestimentar la renumiți profesori italieni, dar și să vizitez orașul modei Milano. Cursele sunt foarte interesante, profesorii pun accent pe ultimele tendințe ale modei”.

Cor: Legat de cariera ta, ce planuri ai pentru viitor? Vei rămîne în Italia sau vei pleca în Moldova?

Victoria: ”Cu siguranță, deținerea unui post în domeniu în Italia este unul dintre scenariile mult dorite. Însă, potrivit condițiilor contractului, sint obligată să mă întorc acasă și să lucrez 2 ani în domeniu în Moldova”.

COR: Ce sfaturi ai da tinerilor care doresc să-și facă cariera în domeniul design-ului vestimentar?

Victoria: „Pe cei care doresc să reușească în domeniu îi încurajez să se implice în diverse proiecte și să studieze limbile străine.

Ambiție, perseverență, dedicare. Aceste calități sunt esențiale în drumul spre atingerea obiectivelor profesionale. Explorarea a cit mai multe oportunități care să permită cunoașterea și perfecționarea propriilor capacități trebuie să fie pe agenda oricărui student pasionat de acest domeniu. În

tot acest proces, dorința de cunoaștere trebuie să fie la cote maxime”.

Fine Art Academy di Como este o universitate publică, care formează profesioniști din domeniul modei. Studenții moldoveni au posibilitatea să studieze în Italia timp de un an, perioadă în care vor acumula credite academice, echivalente cu cele din Republica Moldova. După finisarea studiilor, tinerii moldoveni se vor întoarce în Moldova, unde vor lucra nu mai puțin de 2 ani, pentru a dezvolta această ramură la noi în țară. În afară de aceasta, o altă oportunitate oferită de Fine Art Academy de Como este accesarea studiilor de Masterat pentru 6 luni la specialitatea de Design Vestimentar.

Constanța VELEȘCU, studentă, anul 2, FJȘC

De parte de casă, Lucia ZELENI păstrează cu sfințenie moștenirile

Moldoveanca Lucia Zeleni locuiește împreună cu familia în orașul Tamines, Belgia, de 9 ani. Deși se află la mii de kilometri de la baștina sa, femeia respectă cu strictețe tradițiile de Crăciun și le transmite cu drag celor 6 copii ai săi. M-am convins și eu personal vizitînd cu cîtiva ani în urmă, în ajunul Crăciunului, această frumoasă familie. Cînd se apropie sărbătorile de iarnă, copiii mei mari împreună cu mama, care este de profesie muzician, învață colindele și urăturile sub acompaniamentul acordeonului. „Domn, Domn să-nălțăm”, „Astăzi s-a născut Hristos” sau „Steaua” sint cîteva dintre cele mai populare colinde care răsună de Crăciun în casa lui Ion și Lucia Zeleni.

Coptul colaciilor și crăciunelor a devenit o obicei păstrat cu sfințenie în această familie. ”Tradiția colacilor vine de la bunica. De obicei mergeam la ea cu o zi, două înainte de Crăciun și o ajutam să facă pîine și colaci pentru colindători. Făceam mulți colaci atunci,

agheasmă și se apucă de treabă. Așează în lighean făina albă ca neaua și-o împreună, cu mișcări domoale, cu sare, apă, lapte, ouă, zahăr. După ce a dospit aluatul, gospodina împreună cu ficele mai mari se apucă de împletit colacii și crăciuneli.

Colăceii pentru sărbători se deosebesc de cei de zi cu zi, după compoziția aluatului, după formă ce i se dă și după felul în care sint împodobiti. Colacii se fac de diferite forme și mărimi. Se împletesc în două, trei, patru, șase, opt, chiar și în șaisprezece vițe, se împodobesc cu împletituri și flori. Și iată ce colaci mari și frumoși, rumenii în cuptor au ieșit, așa cum făcea pe timpuri bunica Luciei. Aflîndu-se la mii de kilometri de patria mămă, în familia Luciei Zeleni, sărbătoarea Nașterii Domnului se prăznuiește cu bucate și copțiuri moldovenești, colaci și crăciuneli, colinde și urături, așa cum făceau bunicii și străbunicii lor.

Livia LUPAȘCU

Despre descoperirea propriei misiuni

Deseori ne punem întrebări la care nu găsim răspunsuri concrete. Problema cea mai strîns legată de crearea sau descoperirea propriei misiuni. Subiectul sensului vieții concentrează în sine frămîntări perpetue și reflecții considerabile, care rezidă din psihicul uman. Acestea se identifică ca fiind un instinct fundamental, ca o propensiune. Sintem, într-un anumit mod deja programați ca să ne punem semne de întrebare despre existența noastră.

Viktor Emil Frankl, unul dintre cei mai influenți gînditori din domeniul psihoterapiei, în lucrarea sa „Omul în căutarea sensului vieții”, afirmă că omul are nevoie, în mod firesc, de tensiune și luptă pentru atingerea unui scop valoros, că anume suferința pune psihicul la încercare și că un rol imens îl are propriul

mod de a fi, în anumite circumstanțe. Autorul prezintă anumite căi pentru a putea descoperi sensul propriu în viață: creînd sau înfăptuind ceva; experimentînd ceva sau cunoscînd pe cineva și prin atitudinea pe care o avem în fața unei suferințe inevitabile.

O altă lucrare a psihologului Alfred Adler, „Sensul vieții”, se referă la faptul prin care poate fi măsurat un om, și anume reacția sa emoțională în fața problemelor inexorabile ale umanității, dar și la felul cum se raportează omul la societatea umană. Putem analiza la nesfîrșit texte și enumera autori care abordează tema sensului vieții, însă, scopul meu nu este de a relata și a-i prezenta cititorului percepții mărețe, ci de a stabili rolul profesiei în descoperirea propriei misiuni.

Prin urmare, ambele concepte ale autorilor au la

bază „activitatea umană”, și a raportului individ-societate. Omul nu este izolat de ceilalți, el are nevoie de existență în colectivitate, de comunicare, de relații interumane. De aceea, anume felul în care individul se raportează la societate constituie condiția sine qua non a omului contemporan.

În natura unei ființe umane este prevăzută factorul acțiunii. Omul mereu este „ocupat”. Profesia este ceea ce-l definește. Alegera profesiei este una din modalitățile de a-i conferi vieții sens și plenitudine. Ce este profesia? Un conglomerat de sarcini pe care le exercităm ca urmare a unei deprinderi sau altceva? O alegem după propriul plac? Pasiunea mai joacă un rol important? Sau suntem constrinși de anumiți factori și căutăm „folos”, din ceea ce alegem?

Răspunsurile la aceste întrebări rămîn la discreția cititorului.

Însă eu mă reitroc la ideea suferinței. Nu există succes într-un anumit domeniu de activitate fără anumite dificultăți, greutăți și căderi. Oare profesia nu ne pune și ea în anumite circumstanțe și situații prin care verifică modul nostru de a fi și de a comunica cu ceilalți? Oare sensul vieții nu se identifică cu fericirea și profesia, la rîndul ei, trebuie să ne producă satisfacție, să ne motiveze permanent și să ne entuziasmeze?

Pare că descoperirea propriei misiuni este absolut necesară și, totodată, complicată. Deseori ne punem întrebări la care nu găsim răspunsuri exacte, dar e destul să ne dedicăm timpul lucrurilor care ne fac viața mai frumoasă.

Cristina ANGHEL, studentă, anul 2, FJȘC

Republica Moldova peste cinci ani

După alegerile prezidențiale din această toamnă mulți dintre noi se gîndesc cum va fi viața oamenilor odată cu venirea noului Președinte. Cum se va dezvolta țara noastră și ce viitor o așteaptă peste cinci ani? Aceste întrebări le-am pus locuitorilor și oaspeților capitaleni.

SERGIU: „Dacă sincer, nu știu, nu prea știu ce e în politică, dar sper că va fi bine. Nu știu, sper că măcar tot așa”.

SERGIU: „Dacă o să fie cu așa conducere o să murim de foame”.

ALINA: „Va evolua spre bine”.

COR: Puteți să propuneți trei soluții pentru a dezvolta Republica Moldova?

VLADIMIR: „Un parlament puternic, guvernul să fie pro-european”.

ANDREI: „Toată lumea este dezamăgită, nu se vede nici o soluție”.

VALENTINA: „Tineretul

trebuie să fie la conducere, iată ce trebuie în țara noastră”.

„Mai rău ca acum, pentru că Tineretul pleacă”.

COR: Care este cauza că tineretul pleacă?

„Nu au unde lucra, nu se pot realiza, asta este principala”.

MĂDĂLINA: „Să avem aceleași legi și criterii care funcționează în Europa. Cred că aceasta este unica soluție”.

Deși părerile oamenilor sint împărțite, mulți dintre cei interviuați sint încrezători că în următorii cinci ani Republica Moldova va fi o țară mai puternică, mai prosperă, mult mai dezvoltată, tineretul va reveni acasă. Însă toate aceste lucruri depind și de fiecare dintre noi.

Acest material a apărut și pe blogul meu personal în cadrul proiectului #maioamenibuni.

Eugeniu RĂBDĂU, student, anul 3, FJȘC

Experiența de a fi studentă la două universități

Visul de a deveni un bun specialist în jurnalism îl aveam încă din clasele primare. Peste ani, am înțeles că aș fi vrut să lucrez în acest domeniu. În liceu îmi plăcea să scriu, deseori eram prezentatoare la diferite evenimente. Astfel am realizat că asta este ceea ce îmi place să fac de fapt. După examenele de bacalaureat, deja eram decisă în privința alegerii pe care urma să o fac. Am depus actele la două universități, dintre care am ales Universitatea de Stat. Eram convinsă că o să îmi placă profesorii și cursurile pe care urma să le studiez, dar și noii mei colegi. La început de semestru mi se părea interesant, depuneam eforturi să asimilez programul și să mă pregătesc permanent de ore. Următorul semestru a fost mai dificil și programul mai încărcat, la fel și profesorii au devenit mai duri și se împuneau cu autoritate în fața studenților, iar atmosfera devenea dictatorială, eu deseori eram descurajată și apreciată incorect. În cel de-al doilea an

de facultate, am realizat că lucrurile nu mai pot merge așa, trebuie să învățăm nu din obligație, ci din plăcere. Prietenul meu, fiind student la Universitatea de Studii Europene, m-a convins că aici este mult mai bine din toate punctele de vedere. Am decis să plec de la USM la USEM. Prima persoana cu care am discutat din conducerea USEM a fost prodecanul facultății de Jurnalism și Științe ale Comunicării, Daniela Sitari, care a fost foarte deschisă spre comunicare și primitoare. Mi-a plăcut atitudinea dumneaei și modul în care discută cu studenții. Am decis că anume în această instituție aș vrea să studiez în următorii doi ani. Colegii au fost foarte primitivi și m-am acomodat ușor în noul colectiv, iar orele erau mult mai interesante și treceau mai ușor și instructiv alături de profesorii de aici. Este convenabil faptul că orele de curs durează până la amiază, ceea ce ne permite să avem și un program mai lejer în afara universității. La

USM terminam orele după-amiază, dar fiind foarte obosită nu mai reușeam să fac nimic. Mă bucur că am ales USEM pentru că aici studenții au mai multe oportunități de a se realiza într-o atmosferă favorabilă. Deci, din experiența mea de a fi studentă la două universități, una de stat și alta privată, i-aș sfătui pe acei studenți care sînt în primul an să nu aștepte zadarnic, crezînd că se va schimba ceva, ci să se decidă cu promptitudine, luînd în considerație și cele enumerate mai sus, care sînt strict în favoarea lor. Viața de student nu conține numai drumul acasă-facultate, ideea e că totul trebuie să fie făcut cu măsură, în deplină cunoștință de cauză, să-ți placă lucrul pe care-l faci și, de asemenea, anturajul în care te afli. Nu regret această alegere, întrucît la USEM mă simt cel mai bine.

Constanța VELEȘCU,
studentă, anul 2, FJȘC

Am ales USEM pentru oportunități

Încă de cînd eram mică visam să prezint o emisiune TV de autor pe care să o realizez și să o prezint. În liceu după mai multe discuții cu colegii am decis să aleg Universitatea de Stat ținînd cont de nivelul ei în țară. Trecerea de la liceu la facultate reprezintă o etapă marcantă în viața fiecăruia, iar asta nu doar pe plan profesional. Schimbările pe care le aduce facultatea te împing afară din zona de confort și îți oferă impulsul de a-ți contura mai bine personalitatea, trecînd printr-un proces de redescoperire și transformare. La 1 septembrie am cunoscut familia universitară din care urma să fac parte următorii 3 ani, fiind încîntată de oamenii noi pe care i-am cunoscut. După cîteva săptămîni, visurile mele s-au spulberat. Programul de studii era tot mai încărcat și mai dificil, iar profesorii își impuneau autoritatea, ceea ce mie nu îmi plăcea deloc. Nu învățai de plăcere, ci din obligație. După finele primului an de studii, am decis să renunț la facultate, dar o colegă a reușit să mă convingă să nu renunț și să mă transfer la o altă universitate. Zis și făcut. La sfîrșitul lunii octombrie,

m-am transferat la Universitatea de Studii Europene, unde am fost primită cu căldura, profesorii fiind receptivi, cu o atitudine pozitivă cu fiecare dintre noi. Dascălii sînt ca niște prieteni care sunt gata oricînd să te ajute, să îți dea informații utile de care ai nevoie în viitor. Cursurile au o structură diferită și un alt mod de a învăța, unul mult mai simplu. Din experiența mea de student la două universități diferite, dar aceiași facultate, aș putea spune că diferența dintre acestea două este foarte vizibilă. Atmosfera este diferită, profesorii fiind foarte primitivi și amabili, la fel și colectivul. Orarul îți oferă oportunități în afara programului universitar. Ca generalizare, vreau să spun că indiferent la ce universitate înveți contează foarte mult atmosfera creată. Fiindcă acolo unde nu te simți liber, nu ai șansa să te dezvolți, iar dacă nu te dezvolți în domeniul ales, nu o să-ți poți face cariera dorită. Fiecare din noi trebuie să facă ceea ce-i place, dar nu ceea ce îți impune cineva.

Elena MUNTEANU,
studentă, anul 2, FJȘC

Al doilea mister al omenirii

În viteza asta în care ne trăim viața uităm să ne oprim pentru o clipă și să ne gîndim la lucrurile cu adevărat importante. Uităm să spunem mulțumesc unui om care ne-a ajutat, uităm să întoarcem un zîmbet unei vînzătoare care ne-a zîmbit, uităm să dăm un telefon pentru a auzi vocea ființei dragi și a nu cere ceva înapoi.

Există persoane lînga noi care ne aduc bucurii în viață. Există persoane care au grijă de noi în orice moment. Există persoane din viața noastră care ne înseamnă zilele. Există persoane care ne inspiră, care ne dau curaj, care ne ajută să ne ridicăm atunci cînd sîntem la pămînt. Există persoane în viața noastră care ne dojenesc atunci cînd trecem prin mari greutăți. Există persoane care sînt alături de noi atunci cînd avem nevoie de o vorbă bună, de un sfat, de ajutor, de orice. Pentru astfel de persoane de lînga noi, cu care împărtășim fiecare bucurie, fiecare clipă de vacanță departe de gîndurile zilnice, fiecare moment imortalizat pe camera foto sau doar în mintea noastră...

merită să ne oprim un pic și să apreciem lucrurile pe care le fac pentru noi.

Pentru toate lucrurile amintite mai sus...și pentru multe altele...este bine să-i oferim un motiv plus ca să zîmbească Femeia, ființa care este mereu alături de noi – fie că este mama, soția, prietena, sora – și să-i spunem din tot sufletul doua cuvinte: Ești Extraordinară.

Ce poate fi mai simplu decît să le mulțumim femeilor din viața noastră pentru tot ceea ce fac pentru noi. Femeile ne sprijină în tot ceea ce facem, sînt sursa de inspirație pentru bărbați, sînt măestre în bucătărie și sînt magiciene pentru cei mici pe care îi fac să rîdă chiar și atunci cînd sînt bolnavi.

Știu că nu e 8 martie, însă există o mie și unu de motive ca să-i spui unei femei că o apreciezi și o iubești. Îți propun să faci asta chiar acum.

Mariana PĂDURARU,
studentă, anul 2, FJȘC

Emanciparea feminină

Se poate observa cu ușurință că trendul lumii este schimbarea rolului femeii în viața familială și socială. Mișcarea feministă a promovat ideea că femeia este la fel de capabilă ca și bărbatul. Chiar dacă au început cu schimbarea look-ului, multe femei au adoptat stilul bărbătesc în vestimentație, o abordare cît mai aproape de înfățișarea bărbatului. Curentul masculinizării nu s-a oprit aici, acum femeile fac sporturi extreme, participă la operațiuni militare, altele conduc afaceri destul de stresante.

Trendul masculinizării femeii continuă în întreaga lume și odată cu aceasta a apărut feminizarea bărbatului. Un număr tot mai mare de femei își tratează iubitul ca și cum ar fi vorba de o figurină din porțelan, nu cumva să-l împovăram, să-l corcolim și să-l păzim de toate cele rele. Instinctul matern e ceva firesc și natural,

însă nu trebuie aplicat în cazul bărbaților de lîngă noi. Pînă la urmă, este tot vina noastră, a femeilor, că nu mai generăm bărbați autoritari în sensul pozitiv al cuvîntului. Dat fiind faptul că femeile se plîng tot mai mult de feminizarea bărbaților, tot ele, cu lupta lor pentru drepturi și egalitate, au terorizat rasa masculină și au schimbat total și ireversibil genetica acesteia.

Pe lînga faptul că îi suprimăm în toate și am instaurat matriarhatul, am devenit și agresive, ba chiar și violente. În timp ce femeile au multe modalități de protecție în cazul în care devin victime ale violenței în familie, bărbații nu au practic nici unul. În timp ce abuzul din familie împotriva femeilor este în mod constant evidențiat de către mass-media, abuzul împotriva bărbaților pare să nu fie o problemă. După ce femeile au vrut cu tot dinadinsul în

dependență și egalitate, astăzi reproșează bărbaților că sînt incapabili să ia decizii, chiar dacă acestea se revoltă de îndată ce bărbatul vrea să ia frînele în mîinile lui. Cu fiecare hotărîre luată de ei, femeile se simt sclave și își manifestă atitudinea de nemulțumire. Dacă noi ne comportăm ca niște bărbați, i-am învățat pe ei să fie femei, dînd o altă semnificație rolurilor sociale și asistînd în cele din urmă la o adaptare negativă a acestui proces.

Dragii femei, eu vă îndemn să nu uitați menirea noastră pe pămînt, cea de a emana senzualitate, gingășie, de a face lumea

mai frumoasă cu fiecare zîmbet și fiecare apariție a noastră. Pe lîngă acestea, noi nu trebuie să luptăm pentru nimic și împotriva nimănui, noi suntem privilegiate de la mama-natură, pentru că noi suntem cele care procreăm. Puterea și autoritatea nu se manifestă atunci cînd subjugi pe cineva, ci atunci cînd el, cu ajutorul tău, devine ceea ce își dorește. După revelația biblică, Dumnezeu a creat femeia din coasta bărbatului, nu pentru ca ea să stea înaintea sau în spatele bărbatului, ci să stea în dreptul lui.

Mihaela TAMBALUȚA,
studentă, anul 2, FJȘC

Fondator: USEM

Redactor-șef: Livia LUPAȘCU

Colegiul de redacție: Mariana PĂDURARU, Ana-Maria ȚURCAN, Tamara MELECA, Mihaela Talambuța, Eugeniu Răbdău

Telefon: 079930304, **E-mail:** reporterusem@gmail.com

Chișinău, str.lăblocik 2/1, biroul 504